

1. PROSIĆ SIĘ (22) *vb impf*

się (16), sie (6).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w PROSIĆ).

inf prosić się (2). ◇ *praes 2 pl* proście się (1). ◇ *3 pl* proszą się (1). ◇ *praet 3 sg m* prosił się (11). *f* prosiła się (2). ◇ *3 pl m pers* prosili się (3). ◇ *fut 1 sg m* prosić się będę (1). ◇ *part praes act* prosząc się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

1. Zwracać się z prośbą we własnej sprawie (20) :

prosić się do czego (1): do żadney fię nauki ani kościelnego y kleryczne⁸⁰ ćwiczenia nieprofząc/ [...] Chryštuła tylko vkrzyżowane⁸⁰ prągnął *SkarŻyw* 543; [[*Witalis*] Do podkánia z nieprzyačielem pierwfzy fię prosił *SkarŻyw* 369 (*Linde*)].

Zwrot: »prosić się pilnie [*aby*]« (1): Gdy [...] ieden ią iufz ná odiečie Pánieńftwa prowadził: prosiła fię pilnie/ áby iey czyftość vczcił *SkarŻyw* 162.

a. O pozwolenie udania się (13) :

prosić się do kogo (1): A ia iufz ftary rychło fię v W.K.M. prosić do komorki fwoiey do bráçiey będę/ młodźzym tę robotę oddájąc. *SkarKaz*)(4v.

prosić się u kogo dokąd (3): ftýłząc o iednym puftelniku w páńftwie Weneckim/ imieniem Márynie: prosił fię v ftárłzych ná pułzczą *SkarŻyw* 570; *SkarKaz*)(4v. *Cf Zwrot*.

prosić się na co (2): prosił fię ná pielgrzymftwo naboźne do Rzymu. *SkarŻyw* 517. *Cf Zwrot*.

prosić się dokąd (10): prosił fię do Rzymu S. Anzelmus/ áby zá wołą krolewfką iáchác tám mogł. *SkarŻyw* 335; Máiąc lat piętnaście/ prosił fię do zakonu S. Dominiká. *SkarŻyw* 411, 411 *marg*, 460, 516, 517, 543. *Cf prosić się u kogo dokąd*.

cum inf (1): ktory [*Antoniusz*] do Gárdyaná onego przyłzedwfzy: prosił fię do kuchniey garnkow vmywác *SkarŻyw* 543.

Ze zdaniem dopełnieniowym [*aby*] (3): Iáko y Apoftołom ftwym Pan powiedzieć raczył/ gdy fię prosiłi áby vmárłego do grobu doprowadzili/ [...] niechay vmárli pogrzebáią vmárte fwoie. *RejAp* 35; *SkarŻyw* 335, 542.

Zwrot: »prosić się pilnie« [*w tym: u kogo dokąd* (1), *na co* (1)] [*szyk zmienny*] (2): gdy mążł żenie fwey/ ktora fię ná kazánie S. Antoniego pilnie prosiła/ iść niedopuscił *SkarŻyw* 545, 516.

b. O darowanie kary, zachowanie życia (5) :

prosić się komu (4): Y ták ie [*nieprzyaciól*] mężnie biyał aż mu fię prosiłi *PaprPan* Zv, Z, Aav, Gg2v.

Szereg: »prosić się i modlić« (1): Tedy ten ktory go iey więźniem vczynił/ mocą Boską fwoią/ ten iey telz dał tę dziwną moc/ iłz go trzymác wręku y powrozy bić poczęła: A on fię prosił y modlił *SkarŻyw* 152.

2. W funkcji wzajemnej: Zapraszać się nawzajem (2) :

Zwroty: »na swój chleb się prosić« (1): iż ile kroć fię fpólnie ná fwoy chleb prosićie/ on fprofný obyczay/ wedle ktorego wielkie/ pełne/ bez wólzłakiey miáry/ [...] pijác zwyklišćie/ ábyśćie gi iáko iad dyabelfki z wálznych bieśiad wyrzucili. *WerGość* 269.

»spólnie się prosić« (1): *WerGośc* 269 *cf* »na swój chleb się prosić«.

»prosić się na uczyty« (1): *Połpolita* to ieft v rybitwow morłkich/ iż gdy iáką wielką rybę włowią/
tedy fie profzą ná vczthy *BibRadz* I 288d *marg*.

Formacje współrdzenne cf PROSIĆ.

Cf PROSZĄCY SIĘ

KW, (MPi)